

lingekontrakterne at gøre, er det blot det nu bestaaende Forhold, som udvikles videre. Det har været min Hensigt at imødekomme forskellige Betragtninger, der har været gjort gældende, saaledes at der kunde findes en Form, der forenede dem og bevirkede, at man kunde høste Erfaringer, som man kunde bygge videre paa i Enighed. Jeg er nemlig ganske uenig med det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds, naar han mener, det vilde være heldigt at rejse denne Sag i dens Udvikling som et Stridsspørgsmaal, og det vilde Rigsdagen absolut gøre, hvis man nu gik til at indføre den Bestemmelse, at Arbejdsanvisningskontorerne skulde have hele det Tilsyn, som det oprindeligt var tænkt at henlægge til Lærlingekommissionerne. Det vilde være at rejse det Spørgsmaal som et Stridsspørgsmaal, og dette vilde af faglige Grunde være uheldigt, men ogsaa af kommunale. Thi paa Grund af disse Bestyrelsers Sammensætning vilde det let blive et Moment i Stridsspørgsmaal ogsaa ved de kommunale Valg. Det vil derfor være heldigt at samle sig de Erfaringer, man kan, og se, om der er Mulighed for, at man i Enighed kunde gaa videre paa den Vej.

Den Omstændighed, at der foreslaas et Maksimum for Læretiden paa 5 Aar, hindrer ikke, at man i forskellige Fag og Fags Kontrakter kan fastsætte en anden Læretid, men det vilde være i højeste Grad urigtigt, hvis Rigsdagen i Loven fastslog, at i det og det Fag skal Læretiden være den og den uanset det praktiske Livs Vilkaar. Det er et Spørgsmaal, der egner sig bedre til Afgørelse ved Aftaler indenfor Fagene end ved en Rigsdagsbeslutning.

Det ærede Medlem Peder Hedebo sluttede med nogle almindelige Betragtninger over mine Udtalelser om Socialdemokraternes Holdning i Folketinget. Jeg skal ikke vende tilbage dertil. Jeg har haft Lejlighed til at belyse dem før. Jeg vil kun bemærke, at hvis Socialdemokraterne havde faaet deres Villie, havde Forhandlingerne været afbrudte, saa havde der overhovedet ingen Lov kunnet komme, ikke alene ikke i denne Samling, men fremdeles. Derfor har jeg Ret til at hævde, at de stemte imod de Fremskridt, der utvivlsomt findes i dette Lovforslag.

Til det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Lange), hvis Udtalelser i Realiteten viste Velvillie overfor Forslaget, vil jeg sige, at som Sagen ligger for mig, har

man i al Almindelighed forsonet sig med, at man ikke kunde faa sit specielle Ønske opfyldt om, at Loven skulde fremtræde som delt i forskellige Afdelinger — det er ogsaa til syvende og sidst en formel Sag. Loven af 1889 medtager Handelen, og der er langt, langt færre Bestemmelser, der tager Hensyn til Handelsens særlige Interesser. Ved dette Lovforslag har det overhovedet været mine Bestræbelser under Forhandlingerne paa Rigsdagen at imødekomme de Ønsker, der er fremsatte for mig af Handelsstanden, og det har ogsaa fundet Udtryk i forskellige Ændringsforslag. Det ærede Medlem ønskede, at Sagen skulde henhøre under Handelsministeriet, hvor den efter hans Mening naturligt hørte hjemme. Deri er jeg ikke enig med det ærede Medlem, og det ærede Medlem vil ikke mistænke mig for, at jeg siger det, fordi jeg ikke vil aflevere en Sag af denne Beskaffenhed til Handelsministeriet; thi det ærede Medlem ved jo, at jeg har afleveret flere Sager til Handelsministeriet, hvor jeg syntes, de hørte naturligere hjemme. Men denne Sag forekommer mig at have en social Karakter, der gør det naturligt, at den hører under Indenrigsministeriet, saa meget mere, som Lovens Udførelse angaar en Række Institutioner, som allerede nu hører under Indenrigsministeriet. Der er imidlertid det rigtige i, hvad det ærede Medlem sagde, at der maa finde et meget nøje Samarbejde Sted mellem Indenrigsministeriet og Handelsministeriet. Det ærede Medlem vil ved at læse Lovforslaget igennem kunne overbevise sig om, at jeg har haft min Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold; det ærede Medlem vil se, at der Gang paa Gang forudsættes Samraad mellem Handels- og Indenrigsministeriet.

Det ærede Medlem gjorde forskellige Bemærkninger om Lovforslagets Enkelt-heder, og jeg har allerede omtalt det ærede Medlems Udtalelser om Arbejdsanvisningskontoret. Med Hensyn til kollektive Arbejdsoverenskomster deler jeg i al Almindelighed de Betragtninger om de unges naturlige Tilbageholdenhed, som det ærede Medlem var inde paa. Som det fremgik af Forhandlingen i Folketinget, er der her Tale om Kontrakter, der dækker hvert enkelt Fag, det fremgaar ogsaa klart af Bestemmelserne i Lovforslagets § 4, men jeg kan ikke se, man kan komme det nærmere. Jeg kan ikke se, hvorledes man vil hindre, at der indenfor et Fag kunde finde en eller anden Aftale Sted. Nu er der